

ת"פ 44214/03/19 - מדינת ישראל נגד יונה טברי

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 44214-03-19 מדינת ישראל נ' טברי

לפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד חני שנפ
	המאשימה
	נגד
	יונה טברי באמצעות ב"כ עו"ד איציק פרץ
	בשם עו"ד זינר יפעת
	הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 02/11/18 בשעה 12:20 או בסמוך לכך, הגיע מר ניסים טלקר (להלן: "המתלונן") לתחנת הדלק שברחוב שדרות בן גוריון באשדוד על מנת לתדלק את רכבו. בהמשך, הגיע אף הנאשם לתחנת הדלק בכוונה לתדלק את רכבו מיד עם הגיעו למקום, על אף שהמתלונן המתין בתור לפניו, ובשל כך התגלע ויכוח בין המתלונן לנאשם.

בהמשך למתואר, הוציא הנאשם מרכבו מוט אלומיניום, התקדם לעבר המתלונן והכה אותו בראשו. כתוצאה מהמתואר דימם המתלונן מאזור הפגיעה בראשו ונזקק לטיפול רפואי.

הסדר הטיעון

2. ביום 03/10/19 הוצג הסדר טיעון במסגרתו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר בטרם טיעון לעונש. במעמד הדיון הודיעו הצדדים כי אין הסכמה עונשית בין הצדדים אם כי הצדדים ישובו להידבר לאחר קבלת התסקיר תוך שהובהר כי המדינה תעתור לכל היותר לעונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 19/03/20 עולה כי הנאשם, 32, נשוי+3. לדבריו, סיים 12 שנות לימוד עם בגרות

עמוד 1

חלקית, חזר בשאלה בגיל 18, וגויס לצבא כחייל מקא"מ ובהמשך שירת בתפקיד מכונאי רכב בחיל האוויר. לאחר שחרורו מצה"ל ריצה הנאשם מאסר ממושך בפועל, ולאחר ששחרר ממאסר - החל לעבוד כשליח פיצה, ועובד בתחום זה מזה 10 שנים.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, לטענת הנאשם, המתלונן תקף אותו ושמכך איבד שליטה והגיב באופן אימפולסיבי והישרדותי במטרה להגן על עצמו.

הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירה והביע חרטה. עם זאת, התקשה לראות את עצמו כאדם אימפולסיבי שנוהג להגיב באלימות. הנאשם שיתף פעולה במהלך השיחות עם שירות המבחן והביע מוטיבציה להיעזר בתהליך טיפולי במסגרת השירות, אך לא התייצב לבדיקה לאיתור שרידי סם אליה הוזמן, ניסיונות טלפונית לאתרו - לא צלחו, וזאת אף באמצעות באת כוחו.

בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם אך גם להיותו ישר, והבעת הרצון לשותף פעולה אל מול הקושי לעשות כן - התרשם שירות המבחן מסיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק במידה ולא ישתלב בטיפול ייעודי לקשייו. משכך, בשל התנהלות הנאשם והקושי לשותף פעולה בהליך האבחון - נמנע שירות המבחן ממתן המלצה בעניינו.

4. לבקשת ב"כ הנאשם ובהיעדר התנגדות מטעם ב"כ המאשימה, הופנה הנאשם בשנית לשירות המבחן, לצורך השלמת הליך האבחון והגשת תסקיר משלים.

מהתסקיר המשלים מיום 04/11/20 עלה כי הנאשם טען שניתק קשר עם השירות נבע ממשבר אישי וכי כיום מעוניין להיעזר בשירות המבחן לצורך טיפול ייעודי בתחום מניעת אלימות.

ממנחות הקבוצה הטיפולית למניעת אלימות בשירות עלה כי הנאשם התייצב לראיון והביע מוטיבציה להשתלב בקבוצה, אך התקשה להציב מטרות טיפוליות בתחום מניעת אלימות ושליטה בכעסים. בשיחה עמו עלה כי קיים פער בין היעדר התנהגות אימפולסיבית, אגרסיבית ואלימה בחיי היום-יום שלו לבין התנהגותו באירוע העבירה. הנאשם הביע רצון להעמיק בנסיבות העבירה על מנת להבין בצורה טובה יותר אלו מצבים מהווים מצבי סיכון עבורו ולהבין את הפער המתואר.

לאור המפורט, ומאחר והקבוצה עתידה הייתה להיפתח במהלך חודש נובמבר 2020 - המליץ שירות המבחן לדחות מועד הדיון למשך 3 חודשים לצורך בחינת הניסיון הטיפולי. לבקשת ב"כ הנאשם ובהסכמת ב"כ המאשימה - נדחה מועד הדיון כמבוקש.

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 01/03/21 עלה כי הנאשם השתלב בקבוצה הטיפולית בחודש דצמבר 2020 והתייצב לכל המפגשים אשר התקיימו. מנחות הקבוצה דיווחו כי ניכר שיפור ביכולתו של הנאשם להיפתח בפני הקבוצה, הנאשם החל להיעזר בקבוצה ככלי לעיבוד התכנים האלימים בהתמודדותו, ושיתף בקשייו. על אף שהטיפול היה בראשיתו,

שירות המבחן סבר כי המשך הטיפול הקבוצתי יסייע בהפחתת המסוכנות לביצוע עבירות מתחום האלימות בעתיד. משכך, הומלץ על הטלת צו פיקוח למשך שנה, לצד הטלת 160 שעות של"צ.

מהתסקיר הנוסף אשר הוגש ביום 13/05/21 עולה כי הנאשם המשיך להתייצב לפגישות הקבוצה, ושירות המבחן שב על התרשמותו מהנאשם, מהתהליך אשר עובר, ומיכולת המשך הטיפול הקבוצתי לסייע בהפחתת המסוכנות - על אף שזה מצוי בראשיתו. משכך, שב שירות המבחן על המלצתו כמפורט לעיל.

עדות נפגע העבירה

6. בדיון אשר התקיים ביום 24/03/21 תאר המתלונן את כי ביום האירוע, לאחר שהמתין כ-20 דקות על מנת לתדלק את רכבו, הגיע הנאשם למקום, נכנס ישירות למשאבה על אף שהסביר לו כי יש תור, ואמר: **"לא אני רק מתדלק"**. בהמשך לכך, ביקש המתלונן מהעובד שלא יתדלק לנאשם, ובתגובה לכך הנאשם **"התחיל להשתולל"**, אמר **"מי אתה"**, ו**"באיזשהו שלב הוא הוציא אלה וניסיתי להגן על עצמי וקיבלתי מכה במצח"** והצביע על מצחו. לטענת המתלונן, מאותו אירוע סובל מבעיה בלחץ הדם ומכאבי ראש, מצוי במעקב רפואי ומקבל כדורי הרגעה בשל הכאבים וכדורים "ללחץ דם".

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית בדמות קנס, פיצוי והתחייבות.

בטיעוניה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה, לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצועה, ולנזק אשר נגרם למתלונן, כפי שעולה אף מדבריו ומהתמונה המתעדת את החבלה (ת/1). כמו כן, הפנתה לחומרת העבירה ולצורך בהטלת ענישה הולמת על מנת להילחם במעשי אלימות מסוג זה.

בתוככי המתחם עתרה ב"כ המאשימה להטלת 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה, התחייבות, פיצוי משמעותי וקנס.

ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לעברו הפלילי של הנאשם, אשר התיישן, וטענה כי על אף שהנאשם שולב בטיפול - לקח זמן לגייסו לעשות כן, ובשים לב לעובדה כי מדובר אך בראשית ההליך הטיפולי ולחומרת העבירה - אין לקבל המלצת התסקיר.

ב"כ המאשימה ציינה כי בעתירתה התחשבה אף בעמדת המתלונן ובהגבלת המאשימה את עצמה בהסדר הטיעון.

ב"כ המאשימה הגישה אף את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/2), וכן הפנתה לפסיקה לתמיכה בעתירתה.

8. ב"כ הנאשם עתרה למתחם ענישה המתחיל ממאסר מותנה ועד למאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, טענה כי במקרה זה יש לאמץ המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם צווי מבחן ושל"צ לצד ענישה מרתיעה ופיצוי. לחילופין, במקרה בו יקבע בית המשפט כי המתחם מתחיל ממאסר בפועל - עתרה לחריגה ממנו לקולה מטעמי שיקום ולהטלת ענישה כמפורט.

ב"כ הנאשם טענה כי על אף שבתחילה עלה קושי בשיתוף הפעולה מצד הנאשם עם שירות המבחן - בהמשך שולב הנאשם בטיפול ומהתסקיר האחרון עולה תמונה חיובית מבחינה טיפולית, וכי בהתאם לתיקון 113 - יש ליתן משקל משמעותי לשיקום. כמו כן, טענה כי הנאשם מצר על שאירע וכואב אותו.

עוד הפנתה לכך שהנאשם מתפקד כאב ל-3 בנות, כאשר הגדולה מביניהן, בתה של אשתו אותה מגדל כבת, חולה ומאושפזת לעיתים קרובות. לטענתה, מצבה של הבת הוביל לכך שאשת הנאשם לא עובדת והוא המפרנס היחיד. לטענתה, הטלת מאסר בעבודות שירות תוביל להתמוטטות התא המשפחתי, וכי אף טובת הציבור היא כי ישלם את חובו בדרך של של"צ.

ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה כי עברו הפלילי של הנאשם התיישן ואף איננו רלוונטי, וכי ממועד ביצוע העבירה לא קיים רישום חדש. כמו כן, טענה כי המוט אשר שימש לביצוע העבירה איננו כלי נשק אשר הנאשם נושא ברכבו, וכי מדובר ברגל של כסא תינוק שהיה מפורק ברכב.

לטענת ב"כ הנאשם, אף אין ללמוד מפסקי הדין ע"פ 71910/07 ות"פ 1043/05 אליהם הפנתה ב"כ המאשימה, וזאת לאור המאפיינים השונים בין אותם נאשמים לנאשם זה, וכן מאחר ובת"פ 1043/05 מצבו הרפואי של המתלונן גובה באסמכתאות, בניגוד למקרה זה, והחבלה שם הייתה חמורה יותר.

9. במועד הטיעונים לעונש טען הנאשם כי מתנצל על שאירע ומתחרט על מעשיו. עוד טען כי רוצה להתנצל בפני המתלונן וכי לא עשה כן בעת שזה שהה באולם בית המשפט מאחר וסבר כי יוכל לעשות זאת לאחר הדיון. הנאשם ציין כי משולב בטיפול, משתתף בקבוצות, ומבין את חומרת מעשיו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

10. **תיקון 113 לחוק העונשין** קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, ככל שנקבע שאין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם, ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

11. כתב האישום מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

12. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה עליה נותן הנאשם את הדין הם השמירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף, לביטחון אישי ולשלווה.

14. עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש, עליה נותן הנאשם את הדין - חמורה היא.

בע"פ **10538/09 מלקוניאן נגד מדינת ישראל (22/07/10)** נאמר ביחס לעבירות מסוג זה כי: "מעשיו של המערער הינם חמורים וקשים. ... על כן, שב וחזר בית משפט זה על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה שתעביר מסר חד וברור כי אלימות אינה פתרון, ואף אם אדם נקלע לסיטואציה מתסכלת או מרגיזה אינו יכול להביא לפתרונה באמצעות כוח הזרוע".

15. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה מובילה למסקנה כי הפגיעה בהם היא ברף הבינוני, וזאת בשים לב מחד גיסא להיעדר תכנון מוקדם ולכך שמדובר באירוע נקודתי, ומאידך גיסא לעובדה שנעשה שימוש במוט אלומיניום לצורך התקיפה, לנזק אשר נגרם למתלונן, ולנזק אשר היה עלול להיגרם כתוצאה מהשימוש במוט במהלך האירוע המתואר בכתב האישום.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין העבירה עליה נותן הנאשם את הדין מעלה כי קיים מנעד רחב של ענישה:

א. ברע"פ **8699/15 אבוהאני נגד מדינת ישראל (17/12/15)**, אליו הפנתה ב"כ המאשימה, דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת פציעה. במקרה זה, המתלונן ביקש מהנאשם להחזיר לו חוב כספי, ולאחר שהנאשם השיב לו כי יסדיר את החוב בחלוף כשבוע והמתלונן פנה לדרכו - תקף אותו הנאשם, מאחור, באמצעות חפץ חד בראשו וגרם לו לחתך בקרקפת. על אף המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת של"צ בלבד לאור הליך השיקום שעבר הנאשם - הטיל בית משפט השלום על הנאשם, בין היתר, 8 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברית. זאת לאחר שקבע מתחם ענישה הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, ועל אף היעדר עבר פלילי והליך השיקום האמור ובשים לב לחומרת העבירה. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט השלום לא החמיר עם הנאשם, וזאת נוכח מעשי העבירה. בית המשפט העליון קבע כי לא נעשתה סטייה כלשהי ממדיניות הענישה במקרה זה ומשכך דחה כאמור את הבקשה.

ב. ברע"פ **6449/15 חלואני נגד מדינת ישראל (12/10/15)** דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות, וזאת לאחר שהוכח כי על רקע ויכוח בינו לבין המתלונן, ולאחר שהמתלונן הכה בפניו וגרם לו חבלה, נטל הנאשם פטיש והכה את המתלונן בראשו. כתוצאה מהאמור נגרם למתלונן חתך באוזנו השמאלית. על אף המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ומשלא נמצא נזק קונקרטי - הרשיע בית משפט השלום את

הנאשם והטיל עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. זאת לאחר שקבע מתחם ענישה המתחיל במאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לשנת מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. בית המשפט המחוזי קבע כי אין להימנע מהרשעת הנאשם וכן כי העונש שהוטל עליו איננו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת. בית המשפט העליון אימץ עמדת בית המשפט המחוזי ודחה כאמור את הבקשה.

ג. **בעפ"ג (י-ם) 64130-06-15 סברי נגד מדינת ישראל (01/11/15)** נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שחבט פעמיים בראשו של המתלונן במכות אגרופ וגרם לחתך שטחי באורך של כסנטימטר בראשו אשר הצריך תפירה. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע "מענישה מוחשית משמעותית (שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח) ועד 12 חודשי מאסר בפועל". לאחר ששקל כלל השיקולים, לחומרה ולקולה, בעניינו של הנאשם, ובשים לב למלצת שירות המבחן להטלת מאסר בפועל למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות - גזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדו, שמחציתו הופעלה בחופף. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא איזן נכונה בין השיקולים השונים וכי לא קיימת סטייה קיצונית מרמת הענישה הראויה.

ד. **בעפ"ג (ת"א) 32560-10-14 מדינת ישראל נגד בלס (18/03/15)** התקבל ערעורה של המדינה בעניינו של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהתכופף לעבר חלון רכבו של המתלונן, בעוד זה יושב ברכבו, והיכה אותו בפניו. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלונן כאב ראש ותזוזה של שיניים. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר מותנה וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם 2 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

ה. **בעפ"ג (מרכז) 33047-04-14 נחום נגד מדינת ישראל (08/07/14)** נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהיכה בחלון רכבו של המתלונן, נופף לעבר פניו בצרור מפתחות, השליך אבן על רכבו, ולאחר מכן היכה את המתלונן באמצעות מקל וגרם לו חתך במצח, שהצריך טיפול רפואי. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם הנע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא שקל את כלל השיקולים הרלוונטיים במקרה זה, וכי צדק כשלא אימץ המלצת שירות המבחן להטלת של"צ.

ו. **בת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 מדינת ישראל נגד אברהמי (03/01/13)** הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש אשר הובילה לכך שלמתלונן נגרמה המטומה בעין. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 3-12 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטלו, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

17. לא מצאתי כי יש להסיק מרע"פ 5655/13 עמרם נגד מדינת ישראל (20/11/14), מע"פ 71910/07 נאצר נגד מדינת ישראל (17/03/08) ומת"פ 1043/05 מימון נגד מדינת ישראל (06/09/05) אליהם הפנתה ב"כ המאשימה למקרה זה, וזאת בשים לשוני המהותי בין סעיף העבירה בה הורשעו אותם נאשמים למקרה המונח לפניי, וכן בשים לב לשוני בנסיבות ביצוע העבירות.

18. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לפרמטרים הבאים:

א. התכנון שקדם לביצוע העבירה - מהמפורט עולה כי לא קדם תכנון לביצוע העבירה.

ב. הנאשם הוא המבצע היחיד של העבירה.

ג. הנזק שנגרם למתלונן כתוצאה מביצוע העבירה - מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כאמור כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם דימם המתלונן מאזור הפגיעה בראשו ונזקק לטיפול רפואי. מטעונו המתלונן לפניו אף עולה כי הוא סובל מאותו המועד מכאבי ראש ומבעיה בלחץ הדם ואף נוטל כדורים בשל כך - אולם לא הוגשו מסמכים רפואיים לתמיכה בטענותיו.

ד. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה - העובדה שהנאשם תקף את המתלונן באמצעות מוט אלומיניום הייתה יכולה להוביל לכך שלמתלונן היה נגרם נזק חמור משמעותית מזה שנגרם בסופו של יום.

ה. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה - בשל דבר של מה בכך - מחלוקת בנוגע לתור בתחנת הדלק - הגיב הנאשם באופן אימפולסיבי ואלים כלפי המתלונן.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג') מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה עליה נותן הנאשם את הדין, בנסיבות ביצועה כמפורט, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לקולה.

בהתאם להוראת המחוקק, סטייה לקולה תעשה ככל שהנאשם השתקם או שיש סיכוי ממשי שישתקם. הגם ששירות המבחן התרשם משיתוף פעולה של הנאשם כיום עם הליכי הטיפול, הליך זה נמצא אך בראשיתו, וזאת כפי שצוין אף בתסקיר העדכני מטעם שירות המבחן. לא זו אף זו, בתחילת ההליך התרשם שירות המבחן מסיכון גבוה להישנות עבירות בהעדר הליך שיקומי.

משכך, לא ניתן לומר כי הנאשם עומד בתנאים שקבע המחוקק לצורך חריגה ממתחם העונש ואולם ברי כי נתון זה יבוא לידי ביטוי בקביעת העונש ההולם בתוככי המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות-

א. הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - מתסקיר שירות המבחן ומטענות ב"כ הנאשם עולה כאמור כי הנאשם מתפקד כאב ל-3 בנות, כאשר הגדולה מביניהן סובלת ממצב רפואי מורכב אשר מצריך טיפול אינטנסיבי של האם ומוביל לכך שהנאשם הוא המפרנס היחיד. משכך, ברי כי הטלת עונש של מאסר לריצוי

בדרך של עבודות שירות ובוודאי שמאחורי סורג ובריה - עשויים לפגוע בנאשם ובמשפחתו.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - כמפורט לעיל,

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, אולם בשיחה עם שירות המבחן טען כי התנהגותו הייתה כתגובה למעשיו של המתלונן ואיבוד השליטה שלו כתוצאה מכך. כמו כן, על אף שלקח אחריות על ביצוע העבירה והביע חרטה - התקשה לראות עצמו כאדם אימפולסיבי שנוהג להגיב באלימות. על אף שהביע מוטיבציה להיעזר בהליך טיפולי - במשך חודשים ארוכים ניתק הנאשם קשר עם שירות המבחן ואף לא התייצב לבדיקה לאיתור שרידי סם אליה הוזמן, ורק בחודש דצמבר 2020 השתלב בקבוצה טיפולית. עם זאת, יש ליתן משקל משמעותי לכך שממועד זה דווח כי הנאשם התייצב לכל מפגשי הקבוצה והוא החל להיעזר בקבוצה, ועל אף שההליך הטיפולי נמצא בראשיתו - ניתנה המלצת שירות המבחן להטלת צו פיקוח וצו של"צ.

ג. מאמציו הנאשם לתיקון תוצאות העבירה - כאמור לעיל, הנאשם טען כי מתחרט על מעשיו וכי רצה להתנצל בפני המתלונן - אך בפועל לא ניצל את ההזדמנות לעשות כן בעת שהמתלונן נכח באולם בית המשפט.

ד. עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם עבר פלילי שהתיישן.

22. במצב דברים זה, בשים לב לנסיבותיו המשפחתיות של הנאשם, להליך השיקום אשר החל ושמעוניין להמשיך בו ולעברו הפלילי שהתיישן אל מול גורמי הסיכון שפורטו לעיל - אני סבורה כי ניתן להסתפק בענישה ברף הבינוני-תחתון של המתחם, דהיינו עונש מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד ענישה צופה פני עתיד, צו מבחן ופיצוי למתלונן.

25. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

1. 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב במשרדי הממונה בבאר שבע ביום 05/08/21 בשעה 08:00.

במידת הצורך ימסור הנאשם בדיקות שתן. מובהר כי ככל שלא יעמוד בתנאים, ירוצה המאסר מאחורי סורג ובריה.

2. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.

3. התחייבות בסך ₪ 2,000 להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.

4. צו מבחן למשך שנה מהיום.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן וסמכות בית המשפט להפקיע הצו.

5. פיצוי בסך 2,500 ₪ למתלונן.

הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים.

תשלום ראשון תוך חודש ימים מהיום.

מצורף טופס פרטי ניזוק.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב סיוון תשפ"א, 02 יוני 2021, בהעדר הצדדים.